

शून्यसंवरणार्क्षामयन्त्रितक्यद्विपां ।
 अनावृतपुराद्वारां राजधानीं पितुर्मम ॥ १९ ॥
 अप्रकृष्टबलां न्यूनां विषमस्थामनावृतां ।
 शत्रवो नाभिमन्यन्ते भक्ष्यान् विषकृतानपि ॥ २० ॥
 अग्न्य प्रभृति भूमौ तु शयिष्ये ऽहं तृणेषु वा ।
 फलमूलाशनी नित्यं जटाचीराणि धारयन् ॥ २१ ॥
 तस्यार्थमुत्तरं कालं निवत्स्यामि सुखं वने ।
 तत् प्रतिश्रुतमार्यस्य नैव मिथ्या भविष्यति ॥ २२ ॥
 वसन्तं भ्रातुरर्थे मां शत्रुघ्नो ऽप्यनुवत्स्यति ।
 लक्ष्मणेन सहोयोध्यामार्या मे पालयिष्यति ॥ २३ ॥
 अभिप्रेक्ष्यन्ति काकुत्स्थमयोध्यायां द्विजातयः ।
 अपि मे देवताः कुर्युरिमं सत्यं मनोरथं ॥ २४ ॥
 प्रसाद्यमानः शिरसा मया स्वयं ।
 बद्धप्रकारं यदि न प्रपत्स्यते ।
 ततो ऽनुवत्स्यामि चिराय राघवं ।
 वने वसन् नार्हति मामुपेक्षितुं ॥ २५ ॥

इत्ययोध्याकाण्डे इंगुदीवृत्तं नाम अष्टाशीतितमः सर्गः